

עזרה לגיטימית להסתדרות

בעיקבות הרשימה "ביתספר לריגול" (העולם הזה 1980), הסתמך הכותב על דבר רים שאמרתי כאילו היהודי בריליאנט מהגרוסלם פוסט. הרי הערותי:

לא נאמר עליי שום דבר על כך ש- ייתכן שהסייאי נצלה את ההסתדרות כדי לאמן מנהיגים אסיאניים בשנות ה'60 המוקדמות. הדבר נאמר על-ידי כתב ה- גרוסלם פוסט, שאינו יודע כנראה כי מעולם לא התקיים שום קורס שמומן על- ידי אירגון-הגג של האיגודים האמריקאיים, ושנשא הישמי היה יחסי עבודה ו- קאופרציה.

כל הקורסים שנערכו במכון עד היום, בלי כל יוצא-מן-הכלל, נערכו ביזמתה הבלעדית ועל חשבונה הבלעדי של ההסתדרות. לפי מיטב ידיעתי לא היה שום קשר בין ההסתדרות לסייאי, ומה ש- כתוב "הסוכן העריק" הוא עלילה שיש לדחותה מכאיליכ.

הנאמר ביחס לזהירות בקבלת מועמדים היה קשור למיקרה שהיה עם תלמיד מאפר- ריקה, שהתגלה כמי שבא בכוונת ודון להשמיץ את המכון ואת ההסתדרות, ולפגוע ביוקרתו בעיני דעת-הקהל האמריקאית. דבריו, שפורסמו בירחון הערבי היוצא ב- שפה הצרפתית, זי אפרק, נוצלו נגד ההסתדרות והמכון האפרו-אסיאני.

מאז הקמת המכון מתקבלים המועמדים לקורסים הנערכים בו ישירות מהאיגודים המציעים, ולא היתה כל פנייה בנדון מצד שום "אירגון אמריקאי".

כל העזרה שמקבלת ההסתדרות מאירגון- העבודה האמריקאי ההסתדרותי אחרת הוא על יסוד של סולידאריות בינלאומית למפעלים בארץ והיא גלויה, לגיטימית ו- רצויה.

מן הנאמר לעיל נובע בבירור, שכל גי- סיון לקבוע כאילו החשתי את ההסתדרות או את AFL-CIO, אין לו שחר.

ישראל הרק, הוועד הפועל, תל-אביב

● דבריו של הקורא הרק שפורסמו ב- העולם הזה צוטטו (תוך איזכור המקור) מדברים שפורסמו בשמו בעיתון גרוסלם פוסט.

קראתי בעיון את הכתבה "ביתספר ל- ריגול" (העולם הזה 1980), והייתי רוצה להתייחס למיספר דברים שצרמו את העין, ראשית, כל המיספר על עבודתה של ה-

הנאה וזה יכבוש אותו, כמו שכבש אותו. אנא, התנדבו בהמוניכם! אליהו אבישי, רמת-גן

רקע איריאולוגי

גם הקורא ניצן, איש כרם-שלום (מדור מכתבים, העולם הזה 1979), לא דייק בעובדות בקשר לגשור, וחבל. נוסף ל- פלוגה המקובצת ולגרעין א', המונה כ-50 חברים, קיים גרעין תנועתי נוסף העולה לגשור.

גרעין זה, "יתד", מונה למעלה מ-50 חברים, שרובם עתידים לעלות להתיישבות לגשור שברמה (חברי השומר-הצעיר), ו- עלייתם דווקא לשם באה על רקע אידי- אולוגי.

מויש כן-ברוך ואלי, חיפה

1 חלקי 100

אשר למה שנכתב במדור "אתה והלילה" (העולם הזה 1980) אודות ידי מנסי 100 חולצות-הטרקו שעליהן הדפיס את תמר נתן, ברצוני לציין שתמונה כזו המצורפת

שפרונג עז חולצתה
כל אחד יכול

כאן, גדולה פי-שלושה, הדפסתי על חולצה אחת ויחידה.

● שפרונג, תל-אביב
— ראה גלושה.

זיכרו של יודי

לפני כשלוש שנים, בערב שימחת-תורה, נהרג בירושלים ידידי, מאיר הרניק ז"ל.

סייאי לא מחדש הרבה, להוציא את חלקה של ההסתדרות באחת מקבוצות ה- סוכנות-לביון. אני מבין שכל התיאור נעשה כדי להגיש לנו לבסוף את הליפתן, שהשאר טעם מר בפה.

שנית, יש לי יסוד סביר להניח את אמיתות הסיפור, ולא בגלל שההסתדרות נטלה בו חלק, אלא בגלל עבודתה היסודית של הסוכנות-לביון, שעוללה דברים הרבה-הרבה יותר גדולים. וכמו שאני רואה את הדברים היום, אין לי כל יסוד לביט- חון שכמה אישי-ציבור בארץ אינם קשוי- רים באיזהו אופן לאחת מסוכנות-הלביון הגדולות, ולא-ידווקא לסייאי.

אני מניח, בנוסף, שסוכנות-הלביון בכל העולם ממשיכות במאמצים לגייס להן אנ- שים בארץ, בייחוד בתקופה זו.

שלישית, מה טעם מצא לו אורי אבנרי להעלות את הדברים בפני הוועד-הפועל של ההסתדרות? מה הטעם בשאלה "האם שימשה ההסתדרות כלי-שרת בידי הסוכ- נות-לביון, הסייאי?" האם ציפה אבנרי שירוחם משל יתייחס לשאלה זו, ויענה על דבר שקרה בשנות השישים, בזמן של שאלות בנושאים אקטואליים הוא מתקשה, ולפעמים אינו יודע לענות כלל?

הכותרת הראשית של הכתבה מטעה, ואולי במכוון, כדי למשוך קוראים. הכותרת טוענת שההסתדרות ממשיכה לקיים קשר עם הסייאי-איי, זה לא נראה לי צודק (אלא-אם כן וזכיתו את התיק).

שאלה נוספת: חיפשתי, אבל את שם כותב הכתבה לא מצאתי. מה קרה, הוא מפחד ממישהו? או אולי יש לו ספיקות לגבי נכונות הכתוב?

ציון כהן, אשדוד

התנדבות וסיפוק בצידה

המחסור באחיות בבתי-החולים הולך ו- מחמיר.

הסובלים העיקריים הם החולים, והעול הרובץ על שיכמן של האחיות הולך וגדל כימעט ללא-ינשו. כותב הטורים האלה הוא מתנדב לאחיות זה למעלה משנתיים. ההתנדבות גורמת לי סיפוק רב ותענוג.

פידור דוסטויבסקי, בסיפרו האחים קרמזוב, אמר: "החיים הם יפים כשצו- שים משהו טוב ואמיתי!" גם אישיות כמו ח"כ ליובה אליאב, למרות היותו מנהיג פוליטי וח"כ, מוצא זמן לבוא שלוש פעמים בשבוע לעזור בבתי-חולים. אני פונה בזה לציבור הרחב להירתם לעבודת-קודש זו בהתנדבות, ואני בטוח ומשוכנע כי הדבר יגרום להתנדב סיפוק,

גוני בפיקניק, "העולם הזה"
האב היה אהוד

ידוע לי שהיה קורא ותומך של העולם הזה, לא באופן פסיבי אלא אקטיבי ממש, ותמחתי כשלא הזכרתם את מותו — או את חייו.

אני מקווה שעדיין לא מאוחר. יש בידי צילום של בנור-כנור, גוני, בפיקניק הגדול של תנועת העולם הזה ביערות הכרמל (גוני משרת עתה בצה"ל), ולמישפתו בי וודאי תמונות נוספות.

● ש. לוי, חיפה
גוני הרניק, בשנת 1965: ראה גלושה.

סנוקר להמון הצוחק

אני אומנם לא מבקר-קולנוע, אבל הפעם איני יכול שלא להתבטא בעניין הסרט סנוקר, המוקרן כעת על בדי הקולנוע. הרבה זמן לא צחקתי כל-כך הרבה, ממש נוקס-טופ. אני, וכל הקהל שבא לחזות בסרט.

זהו סרט מיוחד-במינו שעולה, לדעתי, על מה נשמע, דוק (כן, אני לא מגזים) ועל כל הסרטים הישראליים שיוצרו עד- עתה. הקהל כולו מתלהב מהסרט. שמעתי אחד מכופתר, עושה רושם של מהנדס או רופא, אומר לאשתו ולילדיו: "מה דעתכם על ביקור תור?"

זה אומנם סרט שלא פורט על הגל האמנותי, אבל מי שרוצה לשכח לשעה וחצי את קסינג'ר, המעברים, היחסים שרון-פרס-גור, שילר לסנוקר!

יוסף שוריק, בני-ברק

זכרות בחירות חופשיות

ישראל לא תוכל לדחות לזמן בלתי- מוגבל את ההכרעה בדבר עתיד יהודה ו- שומרון, ורצועת עזה. כל הסימנים מעידים על כך שנוצר באיזורים אלה "רוב דומם" המצדד בטיפול לישראל. אין ספק, ש- שמנה השנים שבהן הכירו הערבים את הישראליים ואורח-חיהם, חוללו בקירבם שינויים רבים ויצרו גובר והולך להמשיך לחיות עם היהודים.

ישראל חייבת, לדעתי, לצדד בעריכת בחירות חופשיות בגדה וברצועת עזה, ש- בהן תינתן אפשרות לכל הצדדים המעוניינים להילחם על דעת הבוחר ללא איום או לחץ. בבחירות אלה יחליט הבוחר על מיספר אלטרנטיבות:

1. סיפוח מלא לישראל; 2. הקמת מדינה פלסטינית עצמאית; 3. סיפוח לירדן; 4. סיפוח חלקי לישראל תוך אוטונומיה מלאה בשטח החינוך, הכלכלה, החברה ו- כדומה.

אריאל טופז, תל-אביב

טעות לעולם צודקת

בחוף ימה של בתיים
טבע אתמול פעוס בן שני
חיים, אברהם, סאריג, מיפו.

"ידיעות אחרונות" 3.8.75

אברהם סאריג, בן ה-72
חושב יפו. טבע אתמול אחרי
הצהריים בימה של בתיים, וכל
המאמצים להשיב אליו את
רוחו עלו בתוהו.

אותו עיתון, אותו יום
מאיר גינוסר, בתיים

לישראל יפה ומוסרית יותר

ראשית כל וקודם-כל: ברכה כמה לשנה החדשה. ניחל כולנו לשנה טובה יותר ולישראל יפה יותר, וכבכל השנים, כך בוודאי גם בשנה החדשה תתנו אתם את הטון לישראל יפה יותר, מוסרית יותר וישרה יותר.

מפעם לפעם אני שואל את עצמי מה היה קורה אילו היו אנשי העולם הזה, ובראשם אורי אבנרי, הולכים בת לם. איפה הייתם היום?

התשובה ברורה לי: אילו הייתם הולכים, "בתלם" כבר מהתחלה, והייתם חלק מ-"המימסד", היה לדעתי בוודאי אורי אבנרי מגיע לעמדה שלטונית ממדרגה ראשונה.

כי לא רק לי, אלא, גם אנשי המימסד של היום, ברור מעל לכל ספק שכישרון נדיר כמו שיש לאורי אבנרי אין כימעט לאף אחד במדינה הזאת. אך שלא כמוני, אנשי המימסד בוודאי שמיחס לראות את הכישרון הזה הולך לאיבוד בין קורות שבועון לא-שלטוני.

גם לדעתי יכול היה אורי אבנרי לתרום הרבה מאוד למדינה, וחבל שמצרים את צעדיו הנכונים לאורך כל שנות המדינה.

דימדתי השבוע בכל כרכי שבועון רימון (שהש"ב הנפיק כדי לחסל אתכם) שהופיע, כידוע, לפני כ-20 שנים.

עצם העובדה שהש"ב מצא לנכון להוציא שבועון מתחרה לשבועון העולם הזה, אין לו אח ורע בעולם כולו. התעניינתי, ולא מצאתי בהיסטוריה דבר כזה.

גם הפקת הצגה מיוחדת על-ידי הש"ב כדי לחסל את העולם הזה (זרוע אותו לכלבים) מוסיפה נופך לתהודתכם ולתהילתכם.

נדמה לי ששום שבועון אחר בעולם כולו עוד לא זכה להיות מעורב כמעט בכל פרשה שבדרך המדינה עד כה. תמיד הייתם במרכז, ולרוב באופן בילעדי.

הגילויים והסקופים שלכם זיעזעו את המדינה במרוצת כל השנים, עד הגילוי האחרון על השחיתות במשרד-הביטחון, קודש-הקודשים של ישראל.

הייתם תמיד ב-"קו הראשון" לגילויי השחיתות במדינה,